

KÚRIA

Bfv.II.842/2014/2.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. év június hó 25. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A zsarolás büntette és más bűncselekmény miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Veszprémi Törvényszék 1.B.73/2012/16. számú, illetőleg a Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Bf.110/2012/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I.

A Veszprémi Törvényszék - hatályon kívül helyezést követő megismételt eljárásban - a 2012. szeptember 19. napján tárgyaláson meghozott és kihirdetett 1.B.73/2012/16. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett zsarolás büntetében [1978. évi IV. törvény (továbbiakban: korábbi Btk.) 323. § (1) bekezdés] és folytatólagosan elkövetett befolyással üzérkedés büntetében [korábbi Btk. 256. § (1) bekezdés].

Ezért a terheltet - halmazati büntetésül - részben mint különös

visszaesőt, részben mint visszaesőt – 4 év 6 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett továbbá a feltételes szabadságról, az előzetes fogvatartás beszámításáról, a polgári jogi igényről, a lefoglalt bűnjelről és a bűnügyi költségről.

A védelmi fellebbezések alapján másodfokon eljáró Győri Ítéltábla a 2014. január 14. napján nyilvános ülésen meghozott és kihirdetett Bf.110/2012/14. számú ítéletével annyiban változtatta meg az első fokú ítéletet, hogy a börtönbüntetés tartamát 3 év 6 hónapra enyhítette – egyebekben helybenhagyta.

II.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata (alapítélet) ellen a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt a túlzó büntetés miatt, annak enyhítése érdekében.

Az indítványozó indokai szerint

- a követelése jogos volt, mivel feketén dolgozott a sértettnél, de a sértett nem fizetett,
- az elkövetés értelmi szerzője a volt felesége is, aki őt érzelmileg és a gyerekeivel zsarolta, az általa elkövetett sikkasztást is rá akarta hárítani.

III.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

Felülvizsgálatban a felülbírálat a jogerős határozatban megállapított, és nem támadható tényálláshoz [Be. 423. § (1) bekezdés] kötött, s bizonyításnak nincs helye [Be. 388. § (2) bekezdés 1. mondat, Be. 419. § (1) bekezdés]. A jogkövetkeztetések helyessége tehát kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

A Be. 416. § (1) bekezdése b) pontjának 2. fordulata alapján helye van felülvizsgálatnak, ha a büntetőjog - a bűncselekmény törvénysértő minősítésén túli - más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.

A büntetés törvényessége kérdésében csak akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a kiszabott büntetés, illetve annak neme és mértéke az 1978. évi IV. törvény (korábbi Btk.) valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik (BH 2012.239.).

A zsarolás [korábbi Btk. 323. § (1) bekezdés] és a befolyással üzérkedés [korábbi Btk. 256. § (1) bekezdés] egyaránt egy évtől öt évig

terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűntett.

A bűnhalmazat [korábbi Btk. 12. § (1) bekezdés] miatt kiszabandó halmazati büntetés esetén a - jelen ügyben azonos - büntetési tétel felső határa a felével emelkedik, de az nem érheti el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát [korábbi Btk. 85. § (1)-(3) bekezdés]. Azaz a terhelttel szemben egy évtől hét év hat hónapig terjedő szabadságvesztés volt kiszabható, ekként a kiszabott három év hat hónap szabadságvesztés mind a nemében, mind a mértékében törvényes büntetés.

Az alapügyben eljáró bíróságok mérlegelést nem tűrő rendelkezést nem sértettek. Az viszont, hogy a büntetés kiszabásának elvei (korábbi Btk. 83. §) alapján milyen konkrét tartamban határozzák meg az adott büntetést, már kifejezetten bírói mérlegelés körébe tartozik, ami felülvizsgálatban eredményesen nem sérelmezhető. Következésképpen a felülvizsgálati indítvány nem bizonyult alaposnak.

Az indítványnak a követelés jogosságát állító része pedig az irányadó tényállással ellentétes, merthogy aszerint sem jogos, sem jogosnak vélhető követelés nem volt megállapítható (első fokú ítélet 4. oldal 3. bekezdés).

A bemutatottak folyamánként a Kúria - a Be. 424. §-a (1) bekezdésének 1. fordulata alapján tanácsülésen, a Be. 420. § (1) bekezdése 1. mondatának 1. fordulata szerinti összetételben - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatot a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a bíróság - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2014. június 25.

Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. a tanács elnöke, Dr. Feleky István s.k. előadó bíró, Dr. Krecsik Eldoróda s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági ügyintéző
NYM